SVENSK MUSIKTIDNING.

N:o 16. | Redaktör och utgifvare: FRANS J. HUSS. Telefon: Vasa 619. | NORDISKT MUSIKBLAD. Stockholm den 15 Oktober 1896. | Expedition: Kungstensgatan 56. Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre. Annonspris 20 öre pr petitrad. | 16. Årg.

Richard Andersson.

En äldsta och största af våra nu existerande stora musikskolor i hufvudstaden kan i dessa dagar fira sitt tioårsjubileum. Ett decennium har nämligen förflutit, sedan Richard Andersson här öppnade sin musikskola den 15 oktober 1886. Annonsen härom tillkännagaf att läroämnena i densamma skulle blifva piano, orgel, teori och ensemblespel. I piano meddelades undervisning åt så väl nybörjare som mera försigkomna dels af hr Andersson sjelf, dels af hans f. d. elever under hans öfverinseende; undervisning i orgel och musikteori lemnades af hr Emil Sjögren. Året derpå finna vi att äfven violinspelning ingick i läroplan och hvari hr Tor Aulin då vunnits som lärare. År 1888 var konsertmästare L. J. Zetterqvist lärare i detta ämne, i orgelspel W. Heintze och i harmonilära hr Knut Bäck. Året derpå blef emellertid violinspelet uteslutet som läroämne och likaså orgelspelningen 1890, kontrapunkt 1892, enligt den uppgift om undervisningen som annonserna meddela. År 1893 inträdde ensemblespel under hr Tor Aulins ledning, och de båda sista årens läroplan upptar nu som undervisningsämnen: piano, ensemblespel, harmonilära och kontrapunkt. Den mer och mer ökade tillströmningen af pianoelever var antagligen orsak till att violin- och orgelspel bortföllo som läroämnen. För närvarande undervisas i hr Anderssons musikskola det betydande antalet af omkring 160 elever, och vid de årliga elevuppvisningarne ha vi haft tillfälle att bevittna ett särdeles vackert resultat af undervisningen. Några mera framstående af skolans lärjungar komma vi i det följande att påpeka. För denna musikskolas stora framgång är dess föreståndares skicklighet och nit en förklaring och en borgen. Richard Andersson har, som bekant, länge varit känd såsom en af vårt lands dugtigaste pianister och eger en grundlig musikalisk bildning, vunnen genom studier såväl i hemlandet som under mångårig vistelse i Tyskland, hvarom följande biografiska notiser bära vittne.

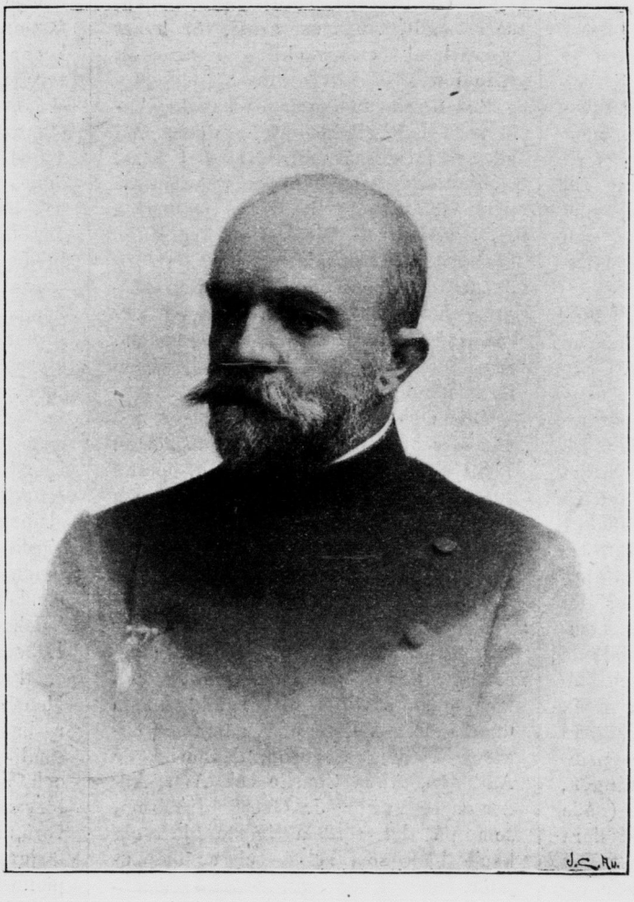

H. Hamnquist foto. J. Cederquist auto.

Richard Andersson.

Ernst Christian Richard Andersson är född den 22 augusti 1851 i Stockholm, son af kommendörkapten vid kungl. flottan Fredrik L. Andersson, bördig från Vermland, och hans maka Cecilia Holmstedt, dotter af bruksegaren E. W. Holmstedt och hans hustru, född Mithander.

Redan vid 4 à 5 års ålder började Richard Andersson spela piano under ledning af sin mor. Studierna fortsattes sedan för musikdirektör Askling och derefter för fru Rossalie Östergren, båda i Karlskrona, dit föräldrarne flyttat 1853. I denna stad uppträdde den unge pianisten första gången offentligt å en konsert för välgörande ändamål, han var då 14 år. I Karlskrona högre ele-

mentarskola åtnjöt han undervisning till hösten 1867, då han på inrådan af dåvarande musikdirektören för marinregementet derstädes, numera förste hofkapellmästaren Conrad Nordqvist sändes till Stockholm att der fortsätta sina musikaliska studier.

Han intogs som elev i Musikaliska akademiens konservatorium samma höst, studerade der pianospelning för professor van Boom och harmonilära för O. D. Winge, sedermera orgelspelning för professor Gustaf Mankell och kontrapunkt samt kompositionslära för professor Herman Berens.

Efter van Booms död fortsattes pianostudierna för hofkapellmästaren Ludvig Norman. Under denna tid uppträdde Richard Andersson flerfaldiga gånger vid professor W. Baucks offentliga, af musik illustrerade föreläsningar i musikens historia. Musikaliska akademien hade, som man vet, den tiden sin lokal i f. d. Kirsteinska huset vid Klara strandgata, nu förvandladt till Hôtel Continental liksom den smala s. k. strandgatan till den ståtliga Vasagatan. Ofta biträdde han också vid konserter och matinéer.

Första offentliga uppträdandet å en större konsert var år 1872, då hr Andersson på en af hofkapellets symfonikonserter spelade Beethovens G-durkonsert. Samma år utförde han vid minnesfesten öfver aflidna medlemmar af Musikaliska akademien en konsert af van Boom och en stor fantasi af Thalberg.

Efter afslutade studier vid konservatoriet 1874, då han belönades med Mazérska jetonen och akademiens stora jeton, fortsattes desamma någon tid hos fröken Hilda Thegerström, som två år förut efterträdt van Boom som pianolärarinna i konservatoriets artistklass.

Om hösten 1876 reste Richard Andersson till Berlin, der han först en vinter studerade pianospel för fru Clara Schumann och komposition för professor Rich. Wüerst. Följande höst ingick han som elev vid »Die Königl. Hochschule für Musik», der han åtnjöt undervisning af professor Heinrich Barth i pianospel och af professor Friedr. Kiel i kontrapunkt. Han erhöll under denna tid det ärofulla uppdraget och förtroendet att under det hans lärare professor Barth var bortrest på en konsertturné få handleda dennes elever vid högskolan, och följande vinter fick han af samma orsak öfvertaga alla hans privata elever, bland hvilka han hade förmån att räkna prinsessan Charlotte af Sachsen-Meiningen, prinsessan Victoria af Preussen (båda systrar till kejsar Wilhelm) med flera andra af högsta samhällsställning. Det under goda förhoppningar började offentliga uppträdandet som pianovirtuos omöjliggjordes tills vidare genom en i Potsdam ådragen, mycket svår vrickning af venstra handleden.

I slutet på 1884 återvände han till Stockholm, der han samma år först efter sin hemkomst uppträdde offentligt på en af kungl. hofkapellets symfonikonserter, då han utförde Chopinska E-moll-konserten. Vid en annan sådan konsert å kungl. operan har han äfven spelat pianostämman till Hans von Bronsarts konsert. Flere gånger har han dessutom uppträdt offentligt, såsom vid Filharmoniska sällskapets och Aulinska qvartettens konserter.

Richard Andersson är sedan 1888 gift med Elin Lagerberg, dotter till framlidne kommendörkaptenen vid k. flottan Sven Adolf C:son Lagerberg och hans äfven aflidna hustru Agnes Trotzig.

Af sina kompositioner har hr Andersson offentliggjort en pianosonat, prisbelönt af Musikaliska konstföreningen. Bland andra hans pianokompositioner må nämnas en samling tvåhändiga stycken, hvilka under titeln »Skuggor och dagrar» blefvo prisbelönta vid en af denna tidnings redaktion anordnad täflan i afsigt att erhålla musikpremie till helårsprenumeranterna. Han invaldes år 1891 till ledamot af Musikaliska akademien.

Med allt erkännande och all framgång han vunnit som utöfvande konstnär har dock hr Anderssons hufvudsakliga verksamhet varit pianolärarens. Den 15 oktober 1886 öppnade han, som sagdt, sin musikskola, för hvars uppsättande och utveckling vi här ofvan redogjort.

Sedan skolan öppnades har hr Andersson haft glädjen att se densamma alltmer förkofras och elevantalet ökas.

Bland biträdande lärare i skolan må nämnas: fru A. Bergman, fröknarna A. Ulander och W. Wallin, hrr Hugo Sedström, H. Hennig och J. Georg Jacobson, alla i piano, hrr Emil Sjögren, Knut Bäck och J. Georg Jacobson i harmonilära samt konsertmästaren Tor Aulin i ensemblespel, såsom förut nämnts.

Bland skolans framstående elever må nämnas: hr Knut Anderson, som hösten 1889 å en symfonikonsert å k. operan spelade Sgambatis G-moll-konsert och nu nyligen blifvit anställd som lärare vid konservatoriet i Strassburg; hr Vilhelm Stenhammar, som 1892 spelade Brahms D-moll-konsert äfven å en sådan symfonikonsert. Hr Stenhammar har, som bekant, sedan gjort sig berömligt känd både som pianist och komponist såväl i sitt hemland som utomlands. Vidare må nämnas fröknarna Hedvig Svenson, Manorita de Anduaga, Anna Charlie och Astri Andersen samt hr J. Georg Jacobson, som på det fördelaktigaste gjort sig känd både som solist och ackompanjatör.

Richard Anderssons musikskola har allt ifrån sin början varit inhyst i samma lokal, Brunnsgatan 28 å Norr, och nyligen har en filial af densamma upprättats i hr Norbergs välkända pianomagasin å Söder, 15 S:t Paulsgatan.

Chopin.

Af F. Hueffer, efter Karasowski.

(Forts.)

Om hela detta lysande och sjudande lif har Chopin skickat långa och omständliga berättelser till sina föräldrar och vänner i hemmet. Dessa bref funnos till för några år tillbaka. Herr Karasowski har hållit dem i sin hand och ur minnet anför ställen ur dem. Nu hafva de, tyvärr, för alltid gått förlorade för verlden. Berättelsen om denna förlust är likaså sorglig, som den är betecknande. Den 19 september 1863, under det sista polska upproret, åkte grefve Berg, generalguvernören, i sin vagn förbi det s. k. Zamoiski's hus i Warschau, en ofantlig byggnad, som var uthyrd i rum och våningar till de högre klasserna. Från ett af de otaliga fönstren i denna byggnad afsköts ett skott mot grefvens vagn, åtföljdt af några orsinibomber, utan att dock skada någon. Genast blef huset omringadt af soldater, och hvarje manlig invånare bortförd till fästningen. Kvinnorna tillätos att lemna det. Efter detta blef hvartenda stycke husgeråd, ifrån det stora klädskåpet till barnvaggan, utkastadt genom fönstret och hopadt till en ofantlig stapel midt på torget. Under aftonens lopp tände man eld på alltsamman, och hvarenda sak blef bränd till aska. Det ligger någonting af vild råhet utbredd öfver denna handling af fråssande ödeläggelse, mera vidrig kanhända än någonsin den planmessiga grymheten hos en mera civiliserad styrelse skulle hafva varit. Det nattliga skådespelet på torget är värdigt en Salvator Rosas pensel. En intressant berättelse härom kan man finna i mr Sutherland Edwards verk: *Private history of the Polish insurrection.* Vetenskapen och konsten fingo vidkännas hårda förluster vid detta tillfälle. Sålunda förstördes de äldsta och bästa handskrifterna af Longinus, hvilka innehades af en af hyresgästerna, prins Lubomirski, som höll på att gifva ut en kritisk upplaga af filosofens verk. Men det dyrbaraste bränslet vid den ryska lustelden var kanhända den stora samling af saker, som tillhört Chopin och som vårdades och samvetsgrant förvarades af hans syster. Bland dessa voro, förutom värdefulla gåfvor af hans lärjungar och beundrare, hans fortepiano och hans porträtt af Ary Scheffer, hvilket en rysk officer, efter att hafva noga betraktat det, kastade i lågorna. Pianots sista stunder beskrifves på följande sätt af mr Edwards:

»Atskilliga pianon från Wien af en underordnad beskaffenhet blefvo utkastade och krossade i fallet. Chopins piano gick dock icke så lätt under. »Det föll,» säger min sagesman, som kände till instrumentet och gaf akt på dess sista ögonblick, »med en djup, melodisk suck, och jag kunde icke undgå,» tillägger han, »att beundra det varaktiga och solida i Erards arbete, när jag såg, att endast dess ben voro afbrutna.»

Alla Chopins bref från utlandet till hans familj gingo förlorade tillika med det öfriga, och några biljetter, skrifna till vänner, äro det enda autobiografiska material, som finnes kvar från de aderton sista och mest intressanta åren af hans lif. Lyckligtvis finnas andra källor att tillgå. Två resor till Tyskland, der han förnyade sin bekantskap med Mendelssohn och gjorde Schumanns, en af hans tidigaste och ifrigaste beundrare, måste förbigås. Hans tredje vistelse i detta land, år 1836, blef af ett mera varaktigt inflytande på hans lif. Under detta år infaller Chopins förlofning med Maria Wodzynska, en polsk skönhet, hvilkens bekantskap han hade gjort någon tid förut. Fyra år hade förflutit sedan förlusten af hans första kärlek. Det gamla såret var läkt, och ännu en gång blickade Chopin emot ett lyckligt, lugnt familjelif i sitt eget land. Men återigen blef han på det bittraste sviken i sina förhoppningar. Han, kvinnornas gunstling, var dömd till en ständig otur i sina personliga förbindelser med dem. Det ser ut, som om hans tillbedda sköna plötsligt ändrat tycke, öfvergifvit tonsättaren och i stället gift sig med en grefve.

Under det att Chopin ännu kände smärtan af detta slag, var det som han för första gången sammanträffade med den kvinna, omkring hvilken hans känslor under hans återstående dagar skulle koncentrera sig — både till hans lycka och olycka. Chopins förbindelse med madame Dudevant är alltför bekant för att förbigås med tystnad. George Sand sjelf är ingalunda förbehållsam i detta ämne. Enligt hennes egen berättelse i *Histoire de ma Vie* öfverskredo hennes känslor aldrig gränsen för en uppriktig vänskap. »J'avais pour l'artiste» säger hon, »une sorte d'adoration maternelle très vive.» Hon ansåg honom också såsom ett slags blixtafledare, ett skyddsvärn »contre des émotions que je ne voulais plus connaître». Ett dylikt psykologiskt problem framlägger hon i större omfattning i novellen *Lucrezia Floriani,* som af Chopin sjelf och verlden i allmänhet ansågs såsom en skildring af deras kärleksförhållande, i trots af att George Sand harmfullt tillbakavisar hvarje sådan jemförelse. Chopins retlighet och sjukliga vankelmod, anmärker hon dessutom, gjorde slutligen skilsmessan till en pligt och en nödvändighet.

Det är naturligtvis svårt att bestrida en kvinnas uppgift i en sak af sådan ömtålighet, men för att göra Chopin rättvisa, är man förpligtad att omnämna, det hans vänner, och i synnerhet hr Karasowski, hafva en helt annan uppfattning af frågan. Efter den senares påstående var den lidelsefulla kärleken ingalunda endast på Chopins sida, och det var icke förrän denna lidelse hunnit afsvalna hos George Sand, som hon började ledsna vid sin uppgift att vara följeslagerska och sjuksköterska åt en döende man.

Slutet på förhållandet mellan dem blef, att Chopin i början af 1847 plötsligt lemnade George Sands hus och aldrig mer talade vid henne. Ännu en gång sammanträffade de händelsevis i en väns hus. Hon gick fram emot honom med utsträckt hand och med namnet »Frédéric» på sina läppar; men han vände sig bort och lemnade tyst rummet.

Den omedelbara följden af dessa ledsamma tilldragelser var ett häftigt utbrott af Chopins sjukdom, hvarifrån han långsamt hemtade sig, och endast genom den sjelfuppoffrande vård han fick af sin gunstling och lärjunge, Gutmann, som aldrig ett ögonblick lemnade hans sjuksäng. Det var hufvudsakligen för att frigöra sig ifrån den själs- och kroppssvaghet, hvarunder han kvaldes, som Chopin återupptog sin länge uppskjutna plan att besöka England, och i denna afsigt styrktes han genom de revolutionära händelser, för hvilka Paris snart blef skådeplatsen. Året 1848 var vittne till ett uttåg af pariserkonstnärer till England, likt det som det fransk-tyska kriget förorsakade. Berlioz, Kalkbrenner, Thalberg, Charles Hallé (som bosatte sig i London) voro bland flyktingarne. Chopin landsteg i England den 21 april 1848, och ifrån denna dag ända till hans afresa kan man följa honom nästan steg för steg.

(Forts.)

Följetong.

Cherubini under revolutionen

af C Haass.

Det var år 1789. Det jäste på torg och gator i den franska hufvudstaden. Alla folkets lyckliggörare drömde om gryningen till en gyllene tidsålder, och alla »dames de la halle» politiserade. Men ännu glänste himlen blå och rosorna blommade som vanligt under rosentiden.

Denna rosentid var fru Cachots skördetid. I hela Paris fanns det inga prisvärdigare rosor och ingen liberalare patriotism än hos mamma Jeanette, ty rosorna afyttrades efter sous och centimer men gratis åt patriotismen.

Fru Jeanette Cachot, till yrket blomsterhandlerska, var en klok och omtänksam fru, som ej för försvarsfrågan lemnade näringsfrågan ur sigte utan snarare alltid förstod att på angenämaste och mest inbringande vis förbinda politik och affär, så ofta det lät sig göra. Ingen frihetsberusad gatuvandrare, ingen jemlikhetssvärmande blusman kom förbi den hedervärda och patriotiska månglerskans stånd utan att erhålla sin tribut och få med sig på vägen åtminstone en liten rosenkopp i knapphålet.

Denna dag, det var den betydelsefulla 20 juni, det tredje ståndets emancipationsdag, gick rosenkommersen på ett lysande sätt. Belåten med sig sjelf och de allmänna angelägenheterna stod fru Cachot bredbent och med armarne i sidorna bakom det starkt decimerade förrådet på hennes disk och spejade med muntert blixtrande ögon efter nya kunder och tomma knapphål för de öfverblifna rosorna.

Det var för tillfället ebb i gatuhvimlet. Vid lyktstolpen gent emot saluhallen stod Cherubini, kapellmästaren vid italienska operan, med en notrulle under armen och ett leende på läpparne, så glömsk af verlden och fördjupad i drömmar, som om den stormupprörda dagsströmmen slungat honom hän till den fridfulla stranden af ett fjerrbeläget sagoland. Mamma Jeanette skramlade småleende på sousstyckena i sin kjortelsäck, hon såg bara framför sig en lugn och belåten man med ett tomt knapphål och tänkte i sitt sinne: »den der är just den rätte, antingen har han 'tredje ståndet' eller kärleken i hufvudet! två saker som komma på ett ut i rosengeschäftet» — hvarför hon med sin högljudda stämma öppnade handelspreliminärerna.

»Rosor, min unge, vackre herre, undersköna rosor! Mera förtjusande rosor blomstra inte på er kärestas kinder! Necker-, Sieyès-, Lafayette-rosor!» Men hvarken kärlekens eller politikens rosor gjorde något intryck på den i tankar fördjupade teaterkapellmästaren. Hon öfverlade redan med sig sjelf, om hon icke skulle bjuda en stol åt den der herrn, som aldrig tycktes tröttna att stå der, då hon fick det lyckliga infallet att begagna sig af affärspausen till ett besök på närmaste kafé och att draga nytta af honom, som poserade vid lyktstolpen, genom att i all vänlighet ställa honom som skyltvakt för sina blomsterkorgar.

Cherubini åtog sig leende det naiva uppdraget, ställde sig bakom disken och lofvade att skänka sitt skydd åt hennes blommor. Men han hade lofvat mer än han kunde hålla. Knappt var mamma Jeanettes breda ryggtafla ur sigte, förr än det hände sig, att

alla blommor, knoppar och blad förvandlade sig i nothufvuden och all blomsterdoft till lekande musikelfvor, som sjungande och spelande omfaddrade tondiktaren.

Han bredde ut sin notrulle och begynte skrifva. Med mutter Cachots blomsterhandel skulle det ha varit dåligt beställdt, ty det hade gått lätt för sig att röfva bort korgarne och sjelfva väktaren med; till all lycka kom likväl ingen på den tanken, allra minst den täcka ungmön, som nu närmade sig blomsterståndet. Småleende och ej ringa förvånad, men med nästan andaktsfull skygghet blef hon stående framför den tondiktande konstnären, som hon uppenbarligen kände men aldrig tänkt sig få se bland fru Jeannettes blomsterkorgar.

Och skulle icke hon känna honom? Hennes far, hofviolinisten Tourette, var en vän till violinvirtuosen Viotti, för hvilken Cherubini banat väg till offentligheten och beredt tillfälle att göra sig känd i den lefnadsglada Seinestadens tongifvande kretsar. Cécile Tourette var ett konstentusiastiskt musikerbarn, svärmande för musik i allmänhet och särskildt för framstående musiker, såsom vanligt är med unga och lifliga damer. Vid en hofkonsert i drottningens musiksal i Petit Trianon hade hon för första gången sett den unge florentinaren och hört af sin far, att det var han, af hvilkens talang det italienska partiet i Paris ej väntade sig något mindre, än en ärofull seger för den i striden mellan Gluckister och Piccinister underlägsna italienska konsten. Från den stunden bekände sig Cécile i tysthet till italienska partiet, ehuru hon dittills varit en ifrig Gluckist i strid med mäster Viotti, som icke föraktade en liten skärmytsling med hofviolinistens lilla täcka dotter.

Naturligt nog sträckte sig hennes partiintresse också till det, som Piccinisternas lyckostjerna sysslade med och skapade bakom mutter Cachots blomsterkorgar; detta ville hon taga reda på.

Nyfiken ställde hon sig på tåspetsarne, böjde sig öfver disken och blickade förstulet på notbladet. Cherubini såg och hörde ingenting. Lustigt blixtrade hennes ögon. Hvad hade hon för sig, den förtjusande skälmungen? Jo, ingenting mindre än att utspionera melodien. Sedan ville hon sjunga för mäster Viotti den nyaste Cherubiniarian såsom en gammal bekant och inbilla sin far, att sådant får man nu i saluhallen gratis, alldeles som madam Cachots godtköps-patriotism. Cécile såg redan i andanom den förbluffade uppsyn hos de båda Cherubini-svärmarne vid denna märkvärdiga torghistoria. Men bladet under den snabbskrifvande tonsättarens hand var en bok med sju insegel för den nyfikna skalken, som ledsamt nog ej var hemma i partiturläsning och ej kunde komma till rätta med de många taktfacken och alla punkter och streck, som klängde upp och ned på notlinierna som trolska musikgnomer. Det var partituret till Lodoiska-uvertyren, detta tonfagra, färgrika verk, som med sitt djupt poetiska, i öm längtan förklingande slut är en roman i toner. Men ännu fattades slutet på uvertyren i partituret och ännu fattades början till romanen i mästarens lif.

Efter uppförandet af hans »Demophon», en opera, som förskaffade honom ett tvifvelaktigt rykte som en nykter komponist, gaf honom en snillrik dam halft på skämt, halft på allvar det rådet: »Ni måste älska, maestrino; hjertats solvarma lyrik skall stämma ert allvarliga dramatiska strängaspel i rätt ton.» — Älska? Hvad var då kärleken? Ett rus, en dröm! Hans kärlek var konsten, den fylde hans själ.

(Forts.)

Musikpressen.

På Abr. Lundquists (Georg Abr:son Lundquists) förlag har utkommit:

För piano, två händer:

Gurlitt, Corn.: *24 Melodiska Etyder* (progressivt ordnade), op. 131. Pris 1: 50.

Raebel, Max: *Lyriska Småstycken*, op. 16. Pris 1: 50.

Teilman, Chr.: *Paraphrase öfver fyra koraler*. Pris 1 kr.

Ahlberg, Herman: *Upp genom luften*, marsch, öfveringeniör S. A. André tillegnad. Pris 75 öre.

Ölander, John: *På allas begäran*, vals på kända, omtyckta melodier. Pris 1 kr.

Waldteufel, Emile: *Deux à deux*, vals. Pris 1 kr.

Samling svensk nationalmusik, folkvisor danser med svensk, engelsk och tysk text. Pris 3 kr.

För violin och piano:

Svenska arméns Revelj och Tapto. Pris 50 öre.

Waldteufel, Emile: *Tout-Paris*, vals. Pris 1 kr.

För en röst med piano:

Carlsson, Gösta: *Serenad* (ess—gess). Pris 75 öre.

Meyer-Helmund, Erik: »*Dig jag minnes, Margaretha*» (h—e). — *Flickans sång* (g—g). — *Om kärlek* (b—ess), à 75 öre.

Jensen, Ad.: *Lägg du din kind emot min kind* (d—d). Pris 50 öre.

Gumbert, Ferd.: *Om aftonen* (eis—fiss), op. 119. Pris 75 öre.

Peterson-Berger, Vilh.: *Två dikter* af Birger Mörner. 1) »Än korpens vinge min tanke ta'r» (c—f); 2) »Där hjortronen blomma» (ciss—eis), tillegn. grefvinnan Birger Mörner. Pris 1 kr.

Neupert, Edmund: *Syng mig hjem!* dikt af Björstjerne Björnson, skrevet til Edmund Neuperts Studie op. 26 nr 1 (diss—fiss). Pris 60 öre.

Fahlstedt, Jenny: »*Med första rosen som sprang i knopp*» (e—g). Pris 60 öre.

Danne, J. F. O.: *Fyra roliga visor* af Gustaf Fröding. 1) Korperal Storm; 2) Han å ho; 3) Jäntblig; 4) Tre käringar i en backe. Pris 75 öre.

Blå bandet. Sångbok för den kristliga andakten. Pris 60 öre.

Gurlitts *Melodiska Etyder*, hvar och en med sin titel på svenska och tyska, äro förträffliga stycken för nybörjare. — Raebels *Lyriska Småstycken* äro sex till antalet och benämnas: I byn, Gunghästen, Hvarför, Vals, Blidka trots, Hemfärd. Styckenas karakter synes antyda, att kompositören är norsk. De äro för öfrigt ej svåra och ej heller af framstående originalitet. I valsens andra takt förekommer ett e i basen, som åstadkommer en mera sökt än vacker harmonisk omvexling. — Teilmans *Koral-Paraphrase* (till svenska psalmerna nr 136, 86, 55 och 124 finna vi till sin idé mindre lyckad, alldenstund koralers utstyrsel med paraphras-broderier tyckes oss vara en vanställande utklutning. — Ahlbergs *Marsch* bär, såsom man kan förstå af titeln, på titelbladet en ballong med tre passagerare, styrande kurs öfver isberg.

Nationalmusik innehåller (25) »de vackraste folkvisor och (5) danser» (polskor) för piano med underlagd text, tysk, engelsk och svensk. Öfversättningen synes oss i allmänhet rätt lyckad. I »Du gamla, du friska» och »Orsa-marsch» har den utländska texten gjorts mera kosmopolitisk än den ursprungliga. Af polskorna kunde den från Vestmanland ha utbytts mot en annan, eftersom melodien förut förekommit i »Friarevisan» nr 16 (»Jag tror jag får börja öfverge att sörja»). Häftet, hvars titelblad prydes af ett vackert svenskt landskap med sjö och björkskog i färgtryck samt en blomsterklädd äreport med svensk flagga, tyckes oss bordt ha på titelbladet angifvet innehållet såsom svensk nationalmusik, helst på de tre språken, afsedt, som det väl är, äfven eller mest för den utländska musikmarknaden.

Af sångerna framstår synnerligast Jensens bekanta, på konserter i Tyskland ofta sjungna sång »Lehn' deine Wang'». Denna likasom sångerna af Gumbert och Meyer-Helmund utgöra nr 12—16 af samlingen »Från consertsalen och salongen». Sistnämnde produktive sångkomponist skrifver enkelt och populärt men ofta rätt flackt. Texten i denna samlings sånger är både svensk och tysk. Af Peterson-Bergers *Två dikter* tilltalar oss mest den första; den andra är något tillkrånglad, ej minst i afseende på ackompanjemanget.

Neuperts af oss nyligen anmälda vackra »studie» Resignation (för piano m. m., se nr 13) föreligger här som sång: *Syng mig hjem!* med de af Bj. Björnson skrifna orden, hvilka lämpa sig väl till musiken. Jenny Fahlstedts *Romans* säges på titelbladet ha »med stort bifall sjungits af operasångaren Otto Vallenius». Något framstående värde kunna vi emellertid icke finna i

sången, som takt efter takt har samma enformiga rytm. — Musiken till *Fyra roliga visor* af G. Fröding kunde ha hållits i mera enkel stil, i enlighet med bondspråket i dikterna, som bära skäl för namnet »roliga». — Till sångsamlingen *Blå bandet* hade man kunnat vänta sig Evangeliska Fosterlandsstiftelsen eller Frälsningsarmén som förläggare med hänseende till innehållet. Hvad melodierna beträffar, kunna vi ej finna annat, än att annekterandet af sådana sånger som »Källan» af Lagercrantz, »Kung Carl den unga hjelte» af Westermark, »Hvi skall du fjerran vara» af Marschner för pietistisk och blåbandistisk diktning af tarfligt innehåll är minst sagdt opassande.

Från scenen och konsertsalen.

Kungl. operan. Okt. 1. Adam: *Nürnbergerdockan.* Balett: *Spanskt dansdivertissement.* Leoncavallo: *Pajazzo.* — 3. Rossini: *Wilhelm Tell.* — 4. Donizetti: *Kärleksdrycken* (dr Dulcamara: hr Brag). Balett: *Blomsterbalett.* — 5. Bizet: *Carmen* (Carmen, Michaela: fru Almati-Rundberg, frök. Karlsohn; don José, Escamillo, smugglarhöfdingen: hrr Ödmann, Söderman, Forsell). — 7, 14. Boïto: *Mefistofeles* (Mefistofeles: hrr Söderman, Nygren; Faust, Wagner: hrr Ödmann, Malmsjö; Margareta-Helena: frök. Frödin; Pantalis: frök. Nilsson). — 9, 12. Thomas: *Mignon* (Mignon, Philine, Fredrik: frökn. Thulin, Petrini, Nilsson; Wilhelm Meister, Laertes, Jarno: hrr Lemon, Forsell, Grafström; Lothario: hr Oscar Bergström (1:a debut). — 11. Gounod: *Romeo och Julia.* — 13. *Konsert.* 1) Fr. Berwald: »Minnen af norska fjällen», tonmålning för orkester; 2) J. S. Bach: Konsert för violin (hr Aulin) och ork.; 3) Goetz: Scen ur op. »Hårdt emot hårdt» (tru Dagmar Möller); 4) T. Aulin: Konsert för violin (hr Aulin) och ork.; 5) V. Stenhammar: Två visor för sopran (fru D. Möller) och ork. ur »Idyll och Epigram» af J. L. Runeberg; 6) Wagner-Aulin: Paraphras ur op. »Mästersångarne i Nürnberg» för violin (hr Aulin) och orkester.

Vasateatern. Okt. 1—14. *En vintersaga.*

Nyheterna vid k. operan under denna månad hafva gält rolbesättningarne, hvartill kommer en konsert. I »Carmen» har hr Forsell haft en ny rol som smugglarhöfdingen och — hvilket ej kom att nämnas i förra numret — en sådan äfven i slutet af förra månaden såsom Dulcamara i »Kärleksdrycken». Från samma månad kan äfven anföras, att hr Johanson i »Lakmé» ersatts af hr Lejdström i Frédérics rol. — En ny och stor uppgift har fröken Frödin haft att lösa som Margareta-Helena i »Mefistofeles» och lyckats deri öfverraskande väl. Redan den ungomliga apparitionen gjorde det bästa intryck, och då dertill kom ett mycket förtjenstfullt utförande af sångpartiet samt en väl genomtänkt dramatisk framställning kan man säga att fröken Frödin väl förtjente det stora bifall, som kom henne till del. Pantalis lilla rol återgafs behagligt af fröken Nilsson. I så godt som ny gestalt har Thomas' populära opera uppträdt, i det alla roler utom Jarno-Grafström blifvit nybesatta. I titelrolen visade fröken Thulin, att operan verkligen vunnit en god kraft med denna unga sångerskas engagement. Om ett och annat i den vokala och dramatiska framställningen kunde ha varit fullkomligare, gjorde hon dock på det hela ett särdeles godt intryck med sin friska, behagliga röst, sitt mönstergilla textuttal, som särskildt gör sig bemärkt på vår operascen och är vilkoret för en sann sångkonst. Fröken Thulin skördade ock lifligt bifall, som bör uppmuntra henne till fortgående utveckling på sin konstnärsbana. Den koketta aktrisen Philine hade vi trott blifva bättre representerad af fröken Petrini än hvad som skedde. Rolens glanspunkt, Titania-arian, gjorde ett matt intryck, och en stilvidrig kostymering som Titania störde dessutom intrycket af denna hennes scen. Fröken P:s förkonstlade deklamation ha vi mera än en gång påpekat. Fröken Nilsson sjunger som Fredrik behagligt men passar ej till en ung, narraktig sprätt. Om äfven ursprungligen ämnad för fruntimmer, gör dock rolen bästa effekt med manlig besättning, såsom man sett af Rob. Ohlssons och hr Henriksons framställning. Hr Lemon representerade väl den unge studenten Meister, och hans röst framträdde med mera styrka än i »Kärleksdrycken». Särdeles vackert sjöngs af honom romansen i sista akten. Bland den nya personalen finna vi en debutant: hr Bergström som Lothario. Hr Bergströms vackra, förut från konserter kända röst, hans uttrycksfulla sång och en god aktion, äfven i den mest fordrande sista akten, gjorde hans debut ovanligt lyckad och förhoppningsrik. Prof. Hallström, hrr Lemons och Bergströms lärare, kände sig helt visst tillfredsställd med både elever och publik denna afton. Hr Forsells Laertes var vokalt förträfflig men något för mycket slingrande i sina rörelser, något som väl med tiden kan afhjelpas. Hr Johansons för scenen lämpliga figur, lediga och väl genomtänkta spel undgår man ej att sakna för närvarande.

Konserten å operan utgjordes till halfva programmet af konsertmästare Tor Aulins nummer, deraf två nya hans kompositioner, en violinkonsert n:r 3, C moll, och en parafras ur »Mästersångarne». Konserten innehöll anslående musikaliska satser och väl genomtänkt faktur med verksam orkestrering och syntes oss mer än hans föregående konserter röja en stadgad kompositionstalang. Bäst anslogo andantet och den i rytmisk frihet rörliga finalen. Parafrasen var ett lyckadt nummer, och hr Aulin belönades med lifligt bifall både för sina kompositioner och för utförandet af Bachkonserten. Fru Dagmar Möller rönte vid sitt återuppträdande på denna scen varmt erkännande af publiken för sin artistiska och känsliga sång i arian af Goetz och Stenhammars visor, hvilkas utsökta instrumentering förhöjde intrycket af de enkla visorna; den senare af dem blef bisserad. Konserten, inledd med Fr. Bewalds bekanta enkelt musikaliska uvertyr »Minnen från norska fjällen», leddes som vanligt förtjentfullt af förste hofkapellmästaren Nordqvist.

Från in- och utlandet.

Kungl. operan. Säsongens första nyhet, Verdis »Falstaff», är under flitig inöfning, dessutom inöfvas »Kronjuvelerna», »Fra Diavolo» och Gounods »Philemon och Baucis», af hvilken opera dock endast 2 akter lära gifvas tillsammans med en större balett med musik af Délibes.

Henri Prévost, en vid operan i Budapest anställd, mycket uppburen fransk tenorist har blifvit engagerad för ett kortare gästspel vid k. Operan härstädes. Hans gästspel lär komma att omfatta följande fyra operor: »Aïda», »Wilhelm Tell», »Hugenotterna» och »Trubaduren».

Filharmoniska sällskapet gifver under det nu ingående musikåret tre abonnementskonserter. Vid den första, i november, upptager programmet såsom hufvudnummer Cherubinis berömda »Requiem». Februari-konserten får ett rent skandinaviskt program, som skall fyllas af P. Heises kantat »Efteraarsstormene» V. Svedboms» I rosengården» (för soli, kör och orkester) samt körer a capella. Vid tredje konserten, i april, framföres ett större franskt tonverk, César Francks »Les Béatitudes», hvilket på senaste åren väckt stor uppmärksamhet i utlandets förnämligare musikcentra.

En uppgift att Peter Heises kantat »Efteraarsstormerne» skulle vara ny för Stockholmspubliken är ej riktig, alldenstund detta körverk utfördes d. 15 febr. 1876 å en af Nya harmoniska sällskapets konserter under prof. Günthers ledning.

Abonnement à 10 kr., gällande för de tre konserterna och tillträde till alla repetitioner, kan tecknas i Abr. Lundquists hofmusikhandel samt vid repetitionerna måndagsaftnar i Musikaliska akademien.

Aulinska qvartettens kammarmusiksoaréer. Under säsongen 1896—97 äro följande kammarmusikverk påtänkta till utförande.

Suite för stråkinstrument af Händel, stråkqvartett, B-dur, af Brahms, stråk-

qvartett, B-dur, öfver ett för alla satserna gemensamt motiv, af de fyra ryska tonsättarne Rimsky-Korsakow, Liadow, Borodine och Glazounow, pianonqvintett af C. Frank, stråkqvartett (ny), af Wilh. Stenhammar, stråkqvintett af Knut Bäck, serenad för stråk- och blåsinstrument af A. Halllén, pianoqvartett af F. Gernsheim, hvilka samtliga äro nyheter för Stockholmspubliken.

Dessutom komma verk af Haydn, Beethoven, Berwald, Norman och Grieg till utförande.

Den första soarén eger rum tisdagen den 20 dennes.

Edvard Grieg anländer till Stockholm omkring den 17 dennes och konserterar härttädes i början af november.

Henri Marteau och Paul Viardot gifva med biträde af dr. Karl Valentin konsert i Musikaliska akademien den 3 november.

Fröken Sigrid Lindberg, den unga talangfulla violinisten, gifver den 27 d:s en konsert i Vetenskapsakademiens hörsal med biträde af den unga från Stockholm bördiga sångerskan fröken Ruth Hollstén som studerat här för fröken S. Hebbe och senast för m:me Artôt i Paris. Pianisten fröken Emilie Ulfsax m. fl. medverkar äfven.

Musiklärareмöte i Stockholm. Musiklärarne vid Stockholms allmänna läroverk beslöto vid sammanträde den 11 dennes att sammankalla ett allmänt svenskt musiklärarmöte här nästa sommar. Inbjudning skall med snaraste utfärdas och tid utsättas för insändande af förslag till diskussionsämnen Möjligen komma norrmän och danskar äfven att inbjudas.

Professor Oscar Byström, den aktade tonkonstnären, särskildt bekant för sin berömliga nitiska sträfvan att reformera och sprida vår svenska psalmsång samt sina forskningar på kyrkosångens område i allmänhet, fylde d. 13 d:s sjuttio år. Prof. Byström besitter fortfarande medelålderns lifskraft och verksamhetsförmåga, hvarom bl. a. vittnar en af honom skrifven symfoni, som i slutet af förra året uppfördes å Kgl. operan, samt en stråkqvartett, under samma säsong gifven inom Mazérska qvartettsällskapet.

Den medalj jemte diplom, som vid Chicagoutställningen tillerkändes prof. Byström för hans grundliga kunskaper å den äldre kyrkosångens område, har nyligen kommit honom tillhanda. Som ett bevis på prof. Byströms mångsidiga lärdom kan anföras, att han vid utställningen i London 1882 likaledes tillerkändes medalj — för ett fysikalisk instrument »Hygropyrometern» kalladt.

Fröken Signe Hebbe har, såsom en annons å sista sidan visar, åter börjat sina högt värderade lektioner i *sång, plastik* och *instuderande af roler*.

Vi kunna ej underlåta att i sammanhang med denna notis anföra hvad fru Math. Linden nyligen i Köpenhamn meddelat till en medarbetare i Dannebrog om fröken Hebbes utmärkta egenskaper som lärarinna. Fru Linden yttrar sig sålunda:

»Af Signe Hebbe har jag fått min sceniska utbildning. Anna Norrie och jag äro hennes käraste elever, men jag försäkrar att jag ännu i dag är rädd som en liten flicka, när jag är på lektion hos Signe Hebbe. Hvad jag hos henne lärt i alla möjliga riktningar kan icke beskrifvas. Hon har sjelf varit en stor sångerska, och hon har sina bästa elever bland operisterna; den plastik, som hon lär en, är någonting helt för sig, vida skild från det ballettmessiga framträdande, hvilket man här i Köpenhamn sätter så högt. Hade jag ej haft Signe Hebbe till lärarinna, skulle jag aldrig kommit lefvande från ett sådant parti som Orfevs, hvari det finnes så många pauser i aktionen; i sådana partier är det just som man måste vara på sin post; de lifliga dramatiska rolerna äro hundra gånger lättare att utföra.»

Fröken Thora Hwass kommer att medverka vid Nya musikföreningens i Göteborg soaré den 19 d:s i Tschaikowskys berömda trio: »A la mémoire d'un grand artiste» tillsammans med Neruda-qvartetten.

Fröken Ewass, som under högsäsongen i somras med stor framgång och under lifligt bifall gifvit en egen konsert i London, kommer att under vinterns lopp i Stockholm med konstnärligt biträde gifva två musikaliska soaréer.

Bassångaren Ragnar Grevillius har med framgång nyligen konserterat i landsorten. Sönd. d. 13 sept. gaf han en matiné i Göteborgs Trädgårdsförenings konsertsal, biträdd af Stora teaterns orkester, violinisten M. Ericson och en manskör under hr O Edbergs ledning. — Hr Grevillius gaf sedan i Norrköping en rätt väl besökt konsert i S:t Olai kyrka.

Fru Ellen Gulbranson, började d. 7 d:s en tysk turné, under hvilken hon, enligt Aftenposten, först skall sjunga i Frankfurt, derefter i Mainz, Darmstadt, Wiesbaden, München, Dresden, Leipzig och Berlin. Till sistnämnda stad kommer sångerskan i slutet af november och skall där sjunga i hela »Nibelungen-Ring». Senaste underrättelser om henne fråu Frankfurt intyga att hon där gjort samma lycka som i Bayreuth vid återgifvandet af Brünnhilde i »Valküre» och »Götterdämmerung».

Göteborg. Selanderska sällskapet har under september å Stora teatern uppfört »Frihetsbröderna» och »Lilla Mamma» (af Hervé). Fru Emma Berg har med stort bifall gästat i båda dessa operetter. Efter nämnda sällskaps afresa har hr Wilh. Rydberg med sin trupp å samma teater uppfört »Hin och småländingen».

Fru Linden ämnar d. 1 nov. ge en konsert härstädes på genomresa från Köpenhamn till Stockholm.

Från våra grannländer.

Kristiania. 11 sept.—12 okt. A Kristiania teater ha festföreställningarne till ära för Nansen upprepats, hvarjemte »Flagermusen» å nyo upptagits och en ny dram af Otto Sinding, »Iraka», uppförts med musik af Alfred Andersen.

Eldorado-teaterns repertoar har under denna tid jemte upprepadt Nansenfestprogram upptagit »Vermländingarne», »Nitouche», »S:t Hans afton i Dalarne», »Jorden rundt» samt Offenbachs »De Snakkesyge» och »Riddar Blåskägg», i hvilken sistnämnda operett fröken Sigrid Eklöf vunnit stort bifall som Anna Stina.

Af konserter under september kunna nämnas två sådana i logens stora sal af violinvirtuosen prof. Willy Hess och pianisten Max Pauer, en konsert af pianisten Dagmar Walle-Hansen och en d:o af sångerskan Lalla Wiborg, biträdd af fru Wiborg-Schrader (sång).

Tre kammarmusiksoaréer ha gifvits i denna månads början af »de bekanta italienska konstnärerna» L. Gulli (pianist), R. Fattorini (1 violin), R. Nampelti (2 v.), E. Marengo (alt-v.) och C. Bedetti (vc). Programmen upptogo till första konserten, 3:e okt: Saint-Saëns: Pianoqvintett op. 14, Smetana: Stråkqvartett (»Aus meinem Leben») och Brahms: Pianoqvintett op. 34; till andra konserten: Mendelssohn: Pianotrio op. 49, Beethoven: Stråkqvartett op. 59 n:o 3, Schumann: Pianoqvintett op. 44; till tredje: Mozart: Stråkqvartett C dur, Bossi: Sonat för violin och piano (E moll) och Sinding: Pianoqvintett.

Musikföreningens 1:a konsert för säsongen gafs d. 10 okt. med biträde af den berömde pianovirtuosen Ferruccio Busoni och hr Joh. Selmer under hr Iver Holters ledning: Programmet var följande: 1) Mendelssohn: Uvertyr till »En midsommarnattsdröm», 2) Beethoven: Pianokonsert, Ess dur (hr Busoni) 3 a) Schumann: »Dein Angesicht», sång, bearb. för stråkork. af J. Selmer, 3 b) Selmer: »Verdensvandrerne» (af Shelby för baryton och ork.) bearbetning för stor orkester; 4) Leigth: Don Juan-Fantasi för piano (hr Busoni); 5) Selmer: »Mellem fjeldene» norsk suite för orkester (1:a

gången). Hr Busoni gaf sedan den 12 en egen konsert, då han bl. a. spelade två sina egna kompositioner »Scene de ballet» och »Frohmin», tempo di valse.

Helsingfors. 7 sept.—12 okt. Första representationen af det italienska oparasällskapet egde rum i början af september, då Verdis »Aida» uppfördes och framkallade rikt bifall. Ett par nya artiser, signora E. Chow (Amneris) med en behaglig mezzosopran, och signor Delle Fornaci, som sjöng Radames, gjorde stor lycka. Hittills för öfrigt gifna operor äro: »Faust», »Ernani», »Favorita», »Cavalleria rusticana», »Pajazzo» och »Lucie».

Svenska teaterns första musikpjes för säsongen har varit »Zigenarbaronen», som hade sin première här d. 7 okt.

Helsingfors' Musikinstitut under M. Wegelius' direktion öppnades d. 10 sept. Under denna månad ha flere konserter egt rum. Så d. 14 af frök. Elna Kurtén, sångerska, elev af den berömda lärarinnan m:me Rosine Laborde i Paris. D. 19 sept. gafs af en annan sångerska, fröken Aina Ehrenroth, en konsert med biträde af prof. Faltin och violoncellisten G. Schneevoigt. Sångerskan, elev af fru Marchesi, rönte lysande framgång genom sin stora, präktiga, varma och väl skolade röst. Andra konserterande damer ha varit sångerskan fröken Aino Achté (flere kons.) och den svenska violinisten frök. Estelle Haij. En kyrkokonsert gafs af Hortense Synnerberg för välgörande ändamål d. 14 sept. med bitr. af frök. A. Ahnger, svenske violinisten hr A. Kihlman och organisten O. Merikanto. Fröken Synnerberg gaf sedan, d. 28 sept., en afskedskonsert, då hon biträddes af hrr N Müller och H. Gandolfi vid italienska operan och dess dirigent hr G. Spatjeck.

D. 1 okt. öppnades Filharmoniska sällskapets orkesterskola under hr Rob. Kajanus' ledning. I denna undervisas i alla orkesterinstrument, i harmoni och kompositionslära, i qvartett- och orkesterspel. Lärare i skolan äro hrr Rob. Kajanus, Ch. Gregorowitsch (violin), Georg Schneevoigt (violonc.), Jean Sibelius, Anton Sitt m. fl. Terminsafgiften är 50 mark.

Med 1 okt. har Filharmoniska sällskapets populära konserter i Brandkårshuset tagit sin början. För betryggandet af sällskapets ekonomi kommer d. 7 nov. ett lotteri att ega rum, hvaraf inkomsten tillfaller orkestern och orkesterskolan.

Af konserter må ytterligare nämnas pianisten frök. Sissi Sundgrens d. 5 okt. Frök. S. är elev af Busoni.

Köpenhamn. 11 sep.— 13 okt. Kgl. teaterns repertoar af pjeser med musik under denna tid har upptagit »Drot og Marsk», »Ungdom og Galskab», »Det var en gang . . .», »Faust», »Trollflöjten» samt »Orpheus og Eurydike», som gafs första gången d. 30 sept. med fru Math. Linden som gäst; Eurydike återgafs af frök. Packness, Eros af Regina Nielsen. Dessutom har gifvits baletten »Blomsterfesten i Genzano». Vid festligheterna för Holger Drachmann, som d. 9 okt. fylde 50 år och räknade 25 år från sin skriftställare-debut, gafs å k. operan två hans verk, »Middelalders Melodram» i 1 akt och »Ved Bosporus», dramat. dikt i 2 akter, båda pjeserna med musik af P. E. Lange-Müller.

På Folketheatret har uppförts »Nitouche» med Charl. Wiehe som gäst.

En svensk barytonsångare Carlberg och en violinist Fritz Spahr från New-York ha gifvet ett par konserter med biträde af norska pianisten, frök. Klara Kloumann.

Under säsongen kommer hr Anton Hartvigsen att på omkr. 8 soaréer spela ett urval af Chopins verk (likasom under förra säsongen Beethovens) och äfven nu i förening med estetiska och historiska förklaringar, särskildt handlande om Chopin som pianolärare. Första soarén d. 16 egnas åt hans biografi och karakteristik.

Paris. *Lassalle*, Stora Operans i Paris forne, högt uppburne barytonist, som någon tid dragit sig tillbaka från scenen, skall, som vi förut omnämt, på våren å Opéra Comique i Paris kreera titelpartiet i Wagners »Flygande holländaren».

Dessförinnan har han dock af impresarion Grall, på utomordentligt förmånliga vilkor, blifvit engagerad för en Amerika-turné. Hans första uppträdande skall ega rum i Newyork den 16 november, då han skall sjunga Valentins parti i »Faust» med Nellie Melba som Margareta och bröderna Reszké som Faust och Mefistofeles.

Xaver Scharwenka, den här mycket bekante polske pianisten, som 1884 besökte Stockholm tillsammans med violinisten Emile Sauret och liksom denne gjorde stor lycka, har komponerat en opera i 3 akter, »Mataswintra», hvilken vid första uppförandet den 4 d:s å hofteatern i Weimar rönte afgjord framgång. Texten är hemtad från Felix Dahns bekanta roman Kampen om Rom. Som kompositör erinrar Scharwenka mest om Humperdink, inrymmande lika rätt åt sången som åt orkestern. Kompositören inropades vid premièren upprepade gånger.

Verdi, den åldrige maëstron — född d. 10 okt. 1813 — är för närvarande ifrigt sysselsatt med komponerandet af sin nya opera »Kung Lear», till hvilken texten hemtats från Shaksperes sorgspel.

Paganinis violin. Från Genua skrifves till en tysk tidning, att nyligen i röda salen på stadshuset derstädes och i närvaro af stadsfullmäktige samt andra honoratiores den urna öppnades, som innesluter den ryktbare maëstrons violin. Sedan två nya strängar satts på det dyrbara instrumentet, spelade violinisten Leandro Campannei på det samma »La Campanella» af Paganini, »Ave Maria» af Schubert och »Grand Etude» af Bazzini, hvarefter en af hans elever, fröken Orlopp, fördrog en romans af Rubinstein. Violinen blef derefter åter nedlagd i sin sarkofag, som omsorgsfullt förseglades.

Hvarjehanda.

Räddande musikterm. »Man kan ha mera nytta af musikalisk uppfostran, än man förställer sig», sade en gång en finrakad engelsman. »På min första resa i Italien», fortfor han »inträdde jag på en rakstuga för att låta raka mig. Med en kort geste gjorde jag mig förstådd, barberaren gaf mig tecken att sitta ned, tvålade in mig och begynte derefter bearbeta mig med sin skarpa knif som en galning. Jag blef nervös af det sätt, hvarpå han fäktade med knifven öfver ansigtet på mig men kunde ej erinra mig något ord, som kunde förmå honom att raka långsammare. Förgäfves letade jag i mitt minne — ingenting träffade jag på! Tvålskummet gjorde mig nästan blind och stal sig in i munnen också; det var en förtviflad belägenhet. En drunknande, säger man, kan i ett ögonblick tänka öfver hela sitt lif. Jag tänkte och tänkte hela böcker, hela lexikon — intet ord italienska träffade jag på. Slutligen föll mig i minnet ett ord, som jag lärt mig från min dotters musikstycken, Jag skrek: adagio! adagio! — fördömda menniska — adagio!» — Si signor!» sade barberaren — och mitt lif var räddadt!»

Pristäflan.

Sällskapet för svenska qvartettsångens befrämjande inbjuder härmed svenska tonsättare till täflan om pris för flerstämmiga kompositioner för mansröster.

Kompositionerna skola vara skrifna till svensk text efter fritt val och utan ackompanjemang, förbehållande sig sällskapet egande- och förlagsrätt till de arbeten, som blifva prisbelönade. Komposition, som är i enahanda eller liknande form förut från trycket utgifven, kan ej i täflingen deltaga. Täflingsprisen äro 250, 100 och 50 kronor, och kan första priset endast tilldelas en större komposition af större omfång. Icke prisbelönad, men lämplig komposition kan efter öfverenskommelse inköpas till qvartettsamlingen.

Såsom prisdomare fungera, enligt benäget åtagande, förre Statsrådet Herr Gunnar Wennerberg, Herr Professorn och Kommendören Ivar Hallström och Herr Hofkapellmästaren m. m. Richard Henneberg.

Kompositionerna skola före den 1 December innevarande år insändas till Hofmusikhandlaren Abr. Lundqvist, 8 Malmtorgsgatan, Stockholm; och skola kompositionerna vara försedda med tydligt skrifvet motto, deraf afskrift skall finnas å ett medföljande förseglad kuvert, innehållande kompositörens namn och fullständiga adress.

Rätt förbehålles att vid tillämnadt inköp bryta den till kompositionen hörande namnsedeln.

Stockholm i Juni 1896.

Styrelsen.

Wilhelm Hansen.
Musik-Forlag, Kjöbenhavn.

Værdifulde Nyheder!

Novácek, Ottokar.

Acht Concert-Caprisen

für **Violine** mit Klavierbegleitung, op. 5

N:o 1.	**Paganini-Strich**	1: 25
N:o 2.	**Spiccato**	1: 50
N:o 3.	**Legato**	1: 75
N:o 4.	**Perpetuum mobile**	2: 00
N:o 8.	**Dudelsack**	1: 75

N:o 5 Der Einklang, N:o 6 Chromatique, N:o 7 Arpeggio udk. i October.

Sinding, Christian.

»Symra.»

Ein Tylft med Visor og Rim, op. 28. 3 Kr.

»*Alle de tolf Sange virke som en storladen Improvisation,* saa betaget har Sinding følt og fulgt det norska Maals dybe, vemodige och nöisomme Tankegang.»

Sophus Michaëlis (Avisen).

Oscar Lejdström,
Sånglärare.
Mäster-Samuelsgatan 35.

PIANOLEKTIONER

efter bästa metod, ledande till god teknisk och verkligt musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfven ske skriftligen.

Kungstensgatan 56, 3 tr.

Mottagning kl. 9—10 f. m. och 2—3 e. m. **Frans J. Huss.**

Obs. Vacker musik i

Svensk Musiktidnings

Musikalbum X

(Helårsprenumeranternas musikbilaga 1896)

Innehåll: för piano: **G. Hägg:** *Vals-Arabesk,* **Karl Valentin:** *Om Våren,* **A. M. Myrberg:** *Berceuse,* **H. Goetz:** *Andantino* ur Sonatine op. 8, **G. F. Lange:** *Melankoli;* sång med piano: **Gösta Geijer:** *Harpolekarens sång* ur »Vapensmeden» af V. Rydberg för baryton (e—e).

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris (endast kontant) å expeditionen.

I Musik- och Bokhandeln har i dessa dagar utkommit:

Populär

Piano-Skola

med

Klaviatur-Tabell

för noternas snabba inlärande.

Ny, lättfattlig undervisningsmetod för barn, öfversatt och bearbetad efter

Prof. **H. von Bocklet.**

Häft. 3 kr., i pappband 3: 50, clothband 4 kr.

»Enkel, praktisk och fullt systematisk gående i lagom hastighet och utan hopp från det lättare till det svårare. Torde vara den bästa pianoskola vi hittills haft i Sverige. En ytterligare förtjenst hos det verkligen vackra arbetet är att bearbetaren förmått göra det så alltigenom svenskt som det verkligen är.»

(Gotlands Allehanda.)

Elkan & Schildknechts
Musikhandel,
17 Fredsgatan 17.

Pianomagasin.

Flyglar, Pianinos, Tafflar och **Orglar** från in- och utländska utmärkta Fabriker **till de billigaste** priser. För instrumentens bestånd ansvaras.

Äldre Pianos tagas i utbyte.

OBS. Ständigt lager af **Flyglar** från Blüthner och **Pianinos** från G. Schwechtens berömda fabriker.

Gust. Petterson & Komp.
43 Regeringsgatan 43.
Flyglar, Tafflar och **Pianinos** från **J. G. Malmsjö.**

På Carl Gehrmans förlag har utkommit:

Lindgren, Adolf:

Musikaliska Studier.

Pris 2 kr. 50 öre.

Innehåll: ***Estetik:*** *Tonkonstens väsen. Musiken i kulturhistorien.* ***Opera:*** *Richard Wagners andliga utveckling. Om ledmotiv. Den komiska operans företräden. Kunglig scen — nationalscen.* ***Silhuetter:*** *Niels Gade. Edvard Grieg. Franz Berwald. Jenny Lind. Oscar Arpi.* ***Sång:*** *Qvartettsången i Sverige. Bellmansmusiken.* ***Epilog:*** *I tyska kyrkans torn.*

Eleganta Permar

till Svensk Musiktidning finnas till salu å ***2 kronor*** hos P. Herzog, Malmskilnadsgatan 54.

J. G. MALMSJÖ
GÖTEBORG
Etablerad 1843.
Kongl. Hofleverantör.

Nitton **första** pris, in- och utrikes.

Flyglar och **Pianinos**

Bequäma afbetalningsvilkor.

Talrika vitsord
från framstående musici och konstnärer, bl. a. från **Alfred Reisenauer, Professor Franz Neruda, Alfred Grünfeld, Moritz Rosenthal, Madame Teresa Carreno, Fru Margareta Stern, Fru Hilma Svedbom, Fröken Tora Hwass** samt **Kungl. Musikaliska Akademien** och **Göteborgs** mera framstående musici och musiklärarinnor.

Skandinaviska Orgelfabrikens
Kammarorglar,

hvarå de nyaste uppfinningar och förbättringar tillämpas, äro af våra förnämsta orgelkännare såväl i Stockholm som i landsorten *enhälligt* vitsordade för att vara de **bästa** i norden tillverkade. Prisbelönta i Köpenhamn 1888 (enda pris med medalj), i Norrköping 1889, i Helsingborg 1890 (första pris). Priskuranter sändas på begäran franko.

Skandinaviska Orgelfabriken.
Kontor och utställning i Stockholm:
Mästersamuelsgatan 24.

Kurs i **plastik** samt undervisning i **sång** efter den italienska sångmetoden i förening med **instuderande af roler,** med särskildt afseende fäst vid frasering och diktion, meddelas af

Signe Hebbe
Sturegatan 24, Stockholm.

OBS.!

Svensk Musiktidnings byrå och expedition äro flyttade till Kungstensgatan 56.

Innehåll: Richard Andersson (med porträtt). — Chopin, af F. Hueffer efter Karasowski (forts.). — Följetong: Cherubini under revolutionen (forts.). — Musikpressen. — Från scenen och konsertsalen. — Från in- och utlandet. — Hvarjehanda. — Annonser.

Stockholm, Kôersners Boktryckeri-Aktiebolag, 1896.